

2. listopadu 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946

2. listopadu 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946

2. listopadu 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946

2. listopadu 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946

2. listopadu 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946

2. listopadu 1946
Mladá Boleslav - 6. října 1946
Konečně se podařilo 6. října 1946

Odbitka zdjęcia wykonanego w sierpniu 1946 roku, po kuracji a przed zmianą "umundurowania".

Ziemnicki Jerzy Franciszek-Stefan; Leokadia z d. Starzycka. Polska. Rz-k. Ptk. 9. Nie było. Ptk. 10. Chrzanów. Kraków, ob. Katowice. 28 kwietnia 1910 r. Pkt. 13. 3-Związek Prac. Rolnych, przed i po wrześniu 1939 r. Pkt. 15 i 16. Wyższa Szkoła Gosp. Wiejskiego w Cieszyńcu. Agronom. Rolnictwo. Doświad. Ziel. Urzytków. Int. prac. Bez zawodu. Pkt. 18. Wilno ul. Nowogródzka 14. Prac. w Wil. Izbie Rolniczej. Pkt. 19. -----

22 grudzień 1944 rok. Maj. Karolin, Wielkie Solęczniki, pow. Wilno-Troki. Wileńszczyzna. Pkt. 20. Łukiszki. Wilno. 24 grudzień 1944 - 28 luty 1945

Sądzony nie byłem. Podejrzany o --- współpracę z Armią Krajową. Pkt. 25. Dzierżyńsk, Łagierno Otdzielenie nr. 9 Stalinskiej Oblaści w USRR. 2 marzec 1945 do 22 czerwiec 1945-okres choroby i praca w saneczności. Chorowałem na dystrofię głodową. 22.06.1945 do 30.07.1945 w łagrze Jenakijewo (Donbas) praca przy odbudowie fabryki. --- Następnie, do września pracowałem --- przy załadunku kamieni w łagrze --- Gorłówka (Donbas), skąd, po likwidacji łagru w Gorłównie, trafiłem do łagru w Buros, gdzie poza pracą, poznałem "nocleg" w niepoddaszonym dole głę-

bokim ok. 3,5 m. Wreszcie wyjazd (jak pocieszano) do wojska polskiego, do Krasnowodzka (Turkmenia). Tu "uzbrojony" w Zapate, ładowałem piach na wagony. Zapylenie, choroba oczu, traca wzrok, brak okulisty, lekarstw, zebrano nieboszczyków na urlopie (nazwa określająca stan zdrowia) i powrót do Donbasu. Przejazd wielokrotnie dłuższy od pobytu. Trafiłem do Stalino, do Azotzawodu, skąd 15 maja 1946 r. wyjazd do Brześcia n/Bugiem. Okres kwarantanny do 25-maja 1946 r. kiedy władze polskie przejęły i skierowały do obozu pracy w Złotowie. Po kilku komisjach, 19 lipca 1946 r. zostałem zwolniony, zaś wiadczenie nr. 024. W 1949 r. będąc pracownikiem PNZ Olsztyn, zostałem zatrzymany przez Komisję Specjalną i bez wyroku "na gębę", przesiedziałem w więzieniu olsztyńskim i obozie pracy w Milecinie, łącznie 6 miesięcy. Pkt. 30. Ojciec, Stefan, zabrany z Pieśca k/Swisłoczki zimą 1940r. zginął bez śladu. Mama, Leokadia z dwiema siostrami i szwagrem, zostali zamordowani 5 sierpnia 1944 r. w szpitalu wojskim w W-wie. Wuj Józef Dyga, oficer rezerwy zamordowany w Katyniu. Nr. AM 3357. W Oświęcimiu zginął brat cioteczny, Franciszek Wandzilak, byli, przeżyli: Włodzimierz Strzyżewski szwagier, Wiktor --- Borowski szwagier, jego żona Zofia w Brzezince, Witkowsky Karol, żona Helena z trójką dzieci, zostali wywiezieni z Łubianki pow. Augustów, dotychczas brak wiadomości od 1941 roku.

Ziemnicki Jerzy Siejnik bl. 20 m. 19 skr. p. 3. 19-401 Olecko 3.

W odpowiedzi na: 32-nie, 33/w/zam. 35-tak, 34-nie, 36-tak, 37-nie.

Jerzy Franciszek